

Κέντρο ΕΕΔ για το .eu το οποίο είναι προσαρτημένο στο Οικονομικό Επιμελητήριο της Δημοκρατίας της Τσεχίας και στο Γεωργικό Επιμελητήριο της Δημοκρατίας της Τσεχίας (Δικαστήριο Διαιτησίας της Τσεχίας)

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΪΤΗΜΑ ΓΙΑ
ΑΛΛΑΓΗ ΤΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΪΑΣ ΕΕΔ (ΑΠΟΦΑΣΗ)
§ A3 (β)(6) των Κανόνων Επίλυσης Διαφορών για το .eu (Κανόνες ΕΕΔ)

Αριθμός Υπόθεσης:	1264
Διοικητική επαφή:	Tereza Bartošková
Καταγγέλλων:	Προεδρικό Της Τουρκικής Δημοκρατίας της Βόρειας Κύπρου
Ταχυδρομική διεύθυνση:	KKTC Cumhuriyet, Lefkosa-KKTC
Ηλεκτρονική διεύθυνση:	hkansu@kktc.net
Τηλέφωνο:	00447739904727
Φαξ:	00448704427310
Εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος:	κ. Χασάν Μπαλμάν (Δικηγόρος)
Ταχυδρομική διεύθυνση:	Προεδρικό της ΤΔΒΚ, Λευκωσία, TRNC via Mersin 10 Turkey
Ηλεκτρονική διεύθυνση:	balmanh@kktc.net
Τηλέφωνο:	+90 392 22 83 444
Φαξ:	+90 392 22 72 252
Καθ' ου η Αίτηση:	Υπουργείο Εξωτερικών της Κυπριακής Δημοκρατίας
Ταχυδρομική διεύθυνση:	Λεωφόρος Προεδρικού Μεγάρου, 1447 Λευκωσία, Κύπρος
Ηλεκτρονική διεύθυνση:	mstavrinov@mfa.gov.cy
Τηλέφωνο:	00 357 22401243
Φαξ:	00 357 22661881
Εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος:	Δημήτρης Λυσάνδρου, Νομικός Λειτουργός
Ταχυδρομική διεύθυνση:	Νομική Υπηρεσία της Δημοκρατίας, 1403 Λευκωσία, Κύπρος
Ηλεκτρονική διεύθυνση:	headeudep@eudep.law.gov.cy
Τηλέφωνο:	00 357 22889182
Φαξ:	00 357 22889230

Ονόματα τομέα:

- [tourismtrnc](#)
- [trnc-gov](#)
- [trnc-house-of-parliament](#)
- [trnc-pm](#)
- [trnc-presidency](#)
- [trncassembly](#)
- [trnchouseofparliament](#)
- [kktc-basbakanlik](#)
- [kktc-hukumeti](#)
- [kktc-milli-egitim-ve-kultur-bakanligi](#)
- [kktcbasbakanlik](#)
- [kktcchukumeti](#)
- [kktcmaliye](#)
- [kktcmilliegitimvekulturbakanligi](#)
- [northcyprusconstructions](#)
- [northcyprusrealestate](#)
- [northcyprustourism](#)

- [north-cyprus-tourism](#)
- [northerncyprusconstructions](#)
- [northerncyprusproperties](#)
- [turkishrepublicofnortherncyprus](#)

Αγγλική περίληψη της απόφασης: Η αγγλική περίληψη της παρούσας απόφασης επισυνάπτεται στο παρόν έγγραφο ως Παράρτημα 1ο.

Ιστορικό Γεγονότων: Όπως προκύπτει από τη βεβαίωση λήψης του αιτήματος του προσφεύγοντος για την Αλλαγή της Γλώσσας της Διαδικασίας ΕΕΔ, το αποκαλούμενο «αίτημα» παραλήφθηκε από το Δικαστήριο Διαιτησίας της Τσεχίας [στο εξής: ΔΔΤ] στις 7.5.2006 σε ηλεκτρονική, και στις 31.5.2006 σε έντυπη μορφή. Ως ημερομηνία καταχώρησης ορίστηκε η 18.5.2006. Το αίτημα φέρει ημερομηνία σύνταξης από 8.5.2006, και υποβλήθηκε τόσο στην αγγλική όσο και στην ελληνική γλώσσα. Ο καθ' ου η αίτηση ενημερώθηκε από το ΔΔΤ σχετικά με την εκκρεμή διαφορά στις 1.6.2006, και υπέβαλλε την απάντησή του στο αίτημα αλλαγής γλώσσας της διαδικασίας ΕΕΔ στην ελληνική γλώσσα με το από 27.6.2006 δικόγραφο του, την παραλαβή του οποίου επιβεβαίωσε το ΔΔΤ στις 29.6.2006.

Ισχυρισμοί των Μερών:

A. Καταγγέλλων: Ο καταγγέλλων/προσφεύγων παραθέτει με έναν ομολογουμένως ιδιαίτερα συνοπτικό τρόπο τους λόγους θεμελίωσης του αιτήματός του, σημειώνοντας ότι: «*Όλοι οι συμμετέχοντες στο πάνελ που ομιλούν την ελληνική γλώσσα είναι μέρος της συζήτησης. Επομένως, είναι ακατάλληλη η συνέχιση της διαιτησίας στην ελληνική γλώσσα*». Κατά τα λοιπά το δικόγραφο περιορίζεται στην διατύπωση των τυπικών στοιχείων που πρέπει να περιέχει το σχετικό δικόγραφο κατά τους κανόνες ΕΕΔ του ΔΔΤ.

B. Καθ' ου η Αίτηση: Ο καθ' ου θεμελιώνει την αντίκρουσή του σε τρεις λόγους:

I. Ο πρώτος ανάγεται στο δημόσιο διεθνές δίκαιο, και κατατείνει στην αμφισβήτηση της υπόστασης του καταγγέλλοντος από πλευράς δημόσιου διεθνούς, κοινοτικού και κυπριακού δικαίου. Ο απώτερος στόχος των προβαλλόμενων επιχειρημάτων του καθ' ου είναι η αμφισβήτηση της ενεργητικής νομιμοποίησης του καταγγέλλοντος, στόχος ο οποίος τεκμηριώνεται με παραπομπή σε σειρά διεθνών κειμένων, όπως:

**ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΉΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΪΤΗΜΑ ΓΙΑ
ΑΛΛΑΓΗ ΤΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΊΑΣ ΕΕΔ (ΑΠΌΦΑΣΗ)**

1. Τα ψηφίσματα 541(1983) και 550 (1984) του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών,
2. Την Απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ημερ. 28.11.1996 στην υπόθεση Loizidou v. Turkey (40/1993/435/514),
3. Την Απόφαση του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ημερ. 5.7.1994 στην υπόθεση C-432/92 The Queen v. Minister of Agriculture, Fisheries and Food. ex parte S.P. Anastasiou (Pissouri Ltd and Others), [1994] ΣυλλΝομολ I-3087,
4. Απόσπασμα του άρθρου 299 περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και του Πρωτοκόλλου αρ. 10 για την Κύπρο της Πράξης περί των όρων προσχωρήσεως της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Εσθονίας, της Κυπριακής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Λετονίας, της Δημοκρατίας της Λιθουανίας, της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας, της Δημοκρατίας της Μάλτας, της Δημοκρατίας της Πολωνίας, της Δημοκρατίας της Σλοβενίας και της Σλοβακικής Δημοκρατίας και των προσαρμογών των Συνθηκών επί των οποίων βασίζεται η Ευρωπαϊκή Ένωση,
5. Απόσπασμα από το άρθρο 1 της Συνθήκης Εγκαθίδρυσης της Κυπριακής Δημοκρατίας, και του άρθρου 185 του Συντάγματος της Κυπριακής Δημοκρατίας, και τέλος την Απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου Κύπρου ημερ. 16.12.1992 στο Νομικό Ερώτημα Αρ. 282 Ανδρέας Νικολάου κ.α. v. Ναυσικάς Α. Νικολάου κ.α.

II. Ο δεύτερος λόγος επικαλείται έλλειψη συνδρομής των προϋποθέσεων της παραγράφου A3(b)(1) των Κανόνων Εναλλακτικής Επίλυσης Διαφορών, δεδομένο που οδηγεί στην απόρριψη του αιτήματος ως δικονομικά απαράδεκτου.

Ειδικότερα, ο καθ' ου εντοπίζει τις ακόλουθες πλημμέλειες στο δικόγραφο του καταγγέλλοντος:

1. Ενώ η παράγραφος A3(b)(1)(ii) των Κανόνων ΕΕΔ απαιτεί το αίτημα για αλλαγή γλώσσας να καθορίζει τη γλώσσα που θα χρησιμοποιείται στη διαδικασία ΕΕΔ κατά την επιθυμία του καταγγέλλοντος, ο τελευταίος αιτείται απλώς και μόνον να μην χρησιμοποιηθεί η Ελληνική γλώσσα, χωρίς παράλληλα να ορίζει σε ποια γλώσσα θα επιθυμούσε να διεξαχθεί η διαδικασία ΕΕΔ.
2. Η παράγραφος A3(b)(1)(iv) των Κανόνων ΕΕΔ απαιτεί όπως το αίτημα του Καταγγέλλοντα ολοκληρωθεί με την αντιγραφή αυτούσιας της δήλωσης η οποία παρατίθεται στην παράγραφο B1(b)(15) των ίδιων Κανόνων. Η αίτηση του Καταγγέλλοντα ολοκληρώνεται με παρόμοια αλλά όχι ακριβώς την ίδια δήλωση, χωρίς να επιτυγχάνεται με αυτή πλήρως η αυτούσια απόδοση του ίδιου νοήματος

με αυτό του κειμένου των Κανόνων ΕΕΔ. Στη συνέχεια προβαίνει σε αντιπαράθεση του προβλεπόμενου από τους Κανόνες ΕΕΔ κειμένου με αυτό που περιέχεται στο δικόγραφο του καταγγέλλοντος, εντοπίζοντας τις αποκλίσεις που διαπιστώθηκαν.

III. Ο τρίτος λόγος αντίκρουσης βάλλει κατά του αιτήματος από ουσιαστικής πλευράς, προβάλλοντας επιχείρημα περί έλλειψης συνδρομής της προϋπόθεσης της παραγράφου Α3(β)(1)(iii) των Κανόνων ΕΕΔ, καθώς ο καταγγέλλων δεν καθορίζει τις αναγκαίες εξαιρετικές περιστάσεις που πρέπει να συντρέχουν, έτσι ώστε να οδηγηθούμε σε αλλαγή της γλώσσας διαδικασίας.

Επιπρόσθετα καταφέρεται κατά της θεμελίωσης του αιτήματος διπλώς: Αρχικά απορρίπτει ως απαράδεκτο τον ισχυρισμό του καταγγέλλοντος, διότι με τη συλλογιστική του καθιστά εκ των προτέρων ακατάλληλα προς εκδίκαση της διαφοράς όλα τα ελληνόγλωσσα μέλη της επιτροπής λόγω μεροληψίας. Στη συνέχεια προσάπτει στο αίτημα ότι συγχέει την αίτηση αλλαγής της γλώσσας διαδικασίας ΕΕΔ, δυνάμει της παραγράφου Α3(β) των Κανόνων ΕΕΔ, με την ένσταση κατά διορισμού μέλους Επιτροπής, δυνάμει της παραγράφου Β5(ς) των ίδιων Κανόνων, και υπογραμμίζει την έλλειψη αιτιολογίας αναφορικά με την εικαζόμενη a priori μεροληψία των ελληνόγλωσσων μελών της Επιτροπής.

Ο καθ' ου καταλήγει με τη διατύπωση των αιτημάτων του, τα οποία είναι τα εξής:

1. Απόρριψη της καταγγελίας

2. Να διαταχθεί η μη συνέχιση της διαδικασίας ΕΕΔ σχετικά με την Καταγγελία, για το λόγο ότι ο Καταγγέλλων συνιστά μόρφωμα το οποίο δεν έχει την αναγκαία νομική προσωπικότητα που να του επιτρέπει να συμμετέχει σε νομική διαδικασία, όπως τη διαδικασία ΕΕΔ και, κατ' επέκταση δεν πληροί τα γενικά κριτήρια επιλεξιμότητας που καθορίζονται τόσο στον Κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 733/2002 [άρθρο 4 § 2 εδ. β'], όσο και στον Κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 874/2004 [άρθρο 21 § 1].

3. Να διαταχθεί η συνέχιση της διαδικασίας στην Ελληνική γλώσσα για όλους τους λόγους που αναφέρθηκαν στις παραγράφους 1 μέχρι κα 3.4 του δικογράφου του.

Συζήτηση και Πορίσματα:

I. ΔΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

1. Επί του παραδεκτού της απάντησης του καθ' ου

**ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΪΤΗΜΑ ΓΙΑ
ΑΛΛΑΓΗ ΤΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΪΑΣ ΕΕΔ (ΑΠΟΦΑΣΗ)**

Σύμφωνα με το άρθρο Α.3 (β) (4) των Κανόνων ΕΕΔ, «ο Καθ' ου η Αίτηση έχει το δικαίωμα υποβολής απάντησης στον Πάροχο εντός δώδεκα (12) ημερών από την ημερομηνία κοινοποίησης του αιτήματος αλλαγής της γλώσσας που θα χρησιμοποιείται κατά τη Διαδικασία ΕΕΔ. Η απάντηση υποβάλλεται σε έντυπη και ηλεκτρονική μορφή». Ο Πάροχος απέστειλε στον καθ' ου το αίτημα αλλαγής γλώσσας με επιστολή που φέρει ημερομηνία 1^η Ιουνίου 2006 [βλ. τη σχετική ειδοποίηση αιτήματος για αλλαγή γλώσσας της διαδικασίας ΕΕΔ και έναρξη της δίκης αναφορικά με τη γλώσσα]. Από τα στοιχεία του φακέλου δεν προκύπτει ευθέως, αν η ανωτέρω ημερομηνία είναι και η ημερομηνία παραλαβής του αιτήματος από το καθ' ο. Η απάντηση του καθ' ου χρονολογείται από 27.6.2006, και αναγράφει ως ημερομηνία παραλαβής του αιτήματος αλλαγής γλώσσας την 19.6.2006. Στη συνέχεια, ο Πάροχος επιβεβαίωσε την παραλαβή της απάντησης με το από 29.6.2006 έγγραφο «**ΒΕΒΑΙΩΣΗ ΛΗΨΗΣ ΤΗΣ ΑΠΑΝΤΗΣΗΣ ΣΤΟ ΑΪΤΗΜΑ ΑΛΛΑΓΗΣ ΤΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΕΕΔ (ΑΠΑΝΤΗΣΗ)**». Με βάση όσα προηγήθηκαν, συνάγεται ότι η απάντηση του καθ' ου έλαβε χώρα μέσα στην προβλεπόμενη προθεσμία των 12 ημερών του άρθρου Α.3 (β) (4) των Κανόνων ΕΕΔ, καθώς ο Πάροχος δεν αντιτάχθηκε στην αναγραφόμενη από το καθ' ο ημερομηνία λήψης της ειδοποίησης του αιτήματος. Κατά συνέπεια, η απάντηση του καθ' ου έχει υποβληθεί παραδεκτά και εμπρόθεσμα σύμφωνα με τις διατάξεις των Κανόνων ΕΕΔ.

Ωστόσο, ακόμη και αν υποτεθεί ότι η ανεπιφύλακτη βεβαίωση λήψης της απάντησης από την πλευρά του Παρόχου δε συνεπάγεται και εμπρόθεσμη υποβολή της τελευταίας, εναπόκειται στη διακριτική ευχέρεια της Επιτροπής να αποφασίσει κατά πόσο αυτή θα ληφθεί υπόψη ή όχι. Το δικαίωμα αυτό πηγάζει από την 4^η παράγραφο της ειδοποίησης αιτήματος για αλλαγή γλώσσας της διαδικασίας ΕΕΔ και έναρξη της δίκης αναφορικά με τη γλώσσα, που κοινοποίησε ο Πάροχος προς το καθ' ο, όπου σημειώνονται τα ακόλουθα: «*Η Επιτροπή δεν θα υποχρεούται να λάβει υπόψη της την Απάντηση η οποία υποβλήθηκε εκπρόθεσμα, όμως θα έχει τη διακριτή ευχέρεια να αποφασίσει κατά πόσον θα την λάβει υπόψη της και δύναται να εξάγει τέτοια συμπεράσματα από την παράληψη σας ως αυτή θεωρεί πρέπον*». Κατά την άποψη της Επιτροπής, η αποστολή της όλης διαδικασίας εναλλακτικής επίλυσης διαφορών στο πλαίσιο των Κανόνων ΕΕΔ αποβλέπει στην ουσιαστική επίλυση των διαφορών που ανακύπτουν, και στη συρρίκνωση των δικονομικών εμποδίων που τυχόν εμφανίζονται. Το επιχείρημα αυτό εκπορεύεται από την ίδια τη δομή των Κανόνων ΕΕΔ: Ειδικότερα, στο άρθρο Β 3 (δ) ορίζεται ότι: «*Ο Πάροχος επιβεβαιώνει λήψη της Απάντησης στον Καθ' ου η Αίτηση. Εάν ο Πάροχος διαπιστώσει ότι η Απάντηση δεν συμμορφώνεται διοικητικά με τους Διαδικαστικούς Κανονισμούς, ειδοποιεί αμέσως τον Καθ' ου η Αίτηση για τη φύση των παραλείψεων τις οποίες έχει διαπιστώσει*». Θεσπίζεται δηλαδή προστάδιο ελέγχου του δικογράφου της απάντησης από τον Πάροχο στο πλαίσιο της διαδικασίας επί καταγγελίας, με απώτερο στόχο τη θεραπεία τυχόν πλημμελειών. Αξιοσημείωτο είναι ότι αυτός ο προκαταρκτικός έλεγχος δεν προβλέπεται στη διαδικασία επί αιτήματος αλλαγής της γλώσσας διαδικασίας. Η επιλογή αυτή δεν μπορεί κατά την άποψη της Επιτροπής να υποδηλώνει ή και να επιτάσσει την τήρηση αυστηρότερων δικονομικών προϋποθέσεων στο στάδιο αυτό έναντι της βασικής διαδικασίας επί καταγγελίας. Το ενδεχόμενο εκπρόθεσμης υποβολής του δικογράφου της απάντησης δεν πρέπει συνεπώς να οδηγεί σε τυπική απόρριψη και μη συνεκτίμηση του περιεχομένου του, όταν η καθυστέρηση δεν οδηγεί σε υπέρμετρη παρέλκυση της διαδικασίας και

συνακόλουθα σε ακύρωση του ρόλου που καλείται να διαδραματίσει το όλο οικοδόμημα της εναλλακτικής επίλυσης διαφορών στο συγκεκριμένο πλαίσιο. Προς αυτή την κατεύθυνση κινείται άλλωστε η ρύθμιση του άρθρου Β 10 (α) Κανόνων ΕΕΔ, κατά την οποία «*Σε περίπτωση που ένα Μέρος δεν συμμορφώνεται με οποιεσδήποτε προθεσμίες που καθιερώνονται από αυτούς τους Κανόνες ΕΕΔ ή από την Επιτροπή, η Επιτροπή θα προχωρήσει με την έκδοση απόφασης σχετικά με την Καταγγελία και δύναται να θεωρήσει ότι η εν λόγω παράληψη συμμόρφωσης αποτελεί βάση αποδοχής των αξιώσεων του άλλου Μέρους*». Αντίστοιχη περίπτωση δεν συντρέχει όμως στην εξεταζόμενη υπόθεση.

2. Επί της έλλειψης ενεργητικής νομιμοποίησης του καταγγέλλοντος

Η κρίση της Επιτροπής αναφορικά με την ένσταση του καθ' ου περί ελλείψεως ενεργητικής νομιμοποίησης του καταγγέλλοντος θα περιοριστεί στην εξέταση των διατάξεων που τελούν σε άμεση σχέση με το σύστημα ονοματοδοσίας με κατάληξη .eu, δηλαδή τους Κανονισμούς 733/2002 και 874/2004, λαμβάνοντας υπόψη το νομικό πλαίσιο της ΕΕ, το οποίο υπερισχύει σε περίπτωση αντίφασης.

α. Ως προς το άρθρο 4 § 2 β' Καν. 733/2002

Σύμφωνα με την ανωτέρω διάταξη, «*το μητρώο: ... β) καταχωρεί τα ονόματα τομέα στον .eu TLD μέσω οιοδήποτε διαπιστευμένου καταχωρητή .eu κατόπιν αιτήσεως από: i) οιαδήποτε επιχείρηση η οποία έχει την καταστατική της έδρα, την κεντρική της διοίκηση ή την κύρια εγκατάστασή της εντός της Κοινότητας, ή ii) οιοδήποτε οργανισμό ο οποίος είναι εγκατεστημένος εντός της Κοινότητας, με την επιφύλαξη της εφαρμογής του εθνικού δικαίου, ή iii) οιοδήποτε φυσικό πρόσωπο που είναι κάτοικος της Κοινότητας*». Η συναγωγή επιχειρήματος υπέρ της έλλειψης ενεργητικής νομιμοποίησης του καταγγέλλοντος με βάση την προαναφερόμενη ρύθμιση δεν μπορεί να γίνει δεκτή για τον ακόλουθο λόγο: Το άρθρο 4 § 2 β' Καν. 733/2002 συνιστά διάταξη που αφορά στην καταχώριση ονομάτων χώρου, και όχι στη διαδικασία επίλυσης διαφορών που προκύπτουν από την καταχώριση αυτή. Η παρούσα διαφορά εντάσσεται ασφαλώς στη δεύτερη κατηγορία. Κατά συνέπεια, οι ειδικότερες προϋποθέσεις που θεσπίζονται από την ανωτέρω διάταξη αναφέρονται στους ενδιαφερόμενους να καταχωρήσουν κοινοτικά ονόματα τομέα και μόνο, και δεν εφαρμόζονται στο πλαίσιο εξέτασης αιτήματος αλλαγής γλώσσας διαδικασίας ΕΕΔ.

β. Ως προς το άρθρο 21 § 1 Καν. 874/2004

Κατά την ανωτέρω ρύθμιση, «*ένα καταχωρημένο όνομα τομέα ανακαλείται, με την κατάλληλη εξωδικαστική ή δικαστική διαδικασία, όταν το εν λόγω όνομα είναι ταυτόσημο ή παρόμοιο σε βαθμό που να προκαλεί σύγχυση με όνομα για το οποίο έχει αναγνωρισθεί ή θεσπιστεί δικαίωμα βάσει της εθνικής ή και της κοινοτικής νομοθεσίας, όπως τα δικαιώματα που αναφέρονται στο άρθρο 10 παράγραφος 1, και όταν το εν λόγω όνομα τομέα: α)*

καταχωρίσθηκε από τον κάτοχό του ο οποίος δεν έχει δικαιώματα ή έννομο συμφέρον επί του ονόματος τομέα· ή β) καταχωρίσθηκε ή χρησιμοποιείται με κακή πίστη». Η συναγωγή επιχειρήματος υπέρ της έλλειψης ενεργητικής νομιμοποίησης του καταγγέλλοντος με βάση την προαναφερόμενη ρύθμιση δεν μπορεί να γίνει και εδώ δεκτή, για το λόγο ότι η διάταξη αναφέρεται με σαφήνεια στη διαδικασία της καταγγελίας, όπως αυτή λεπτομερώς ρυθμίζεται στο άρθρο Β των Κανόνων ΕΕΔ, και όχι στο αίτημα αλλαγής της γλώσσας διαδικασίας, το οποίο εντάσσεται στο άρθρο Α 3 των προαναφερόμενων Κανόνων. Πρόκειται για διαφορετικά αντικείμενα δίκης, που αποσκοπούν στην επέλευση διαφορετικών εννόμων συνεπειών.

γ. Η εξέταση του ζητήματος στο πλαίσιο των Κανόνων ΕΕΔ

Απάντηση στο ζήτημα μας δίνει η συνδυαστική εφαρμογή και ερμηνεία των άρθρων Β 1 (α), Α 3 (α) και Α 1 των Κανόνων ΕΕΔ. Σύμφωνα με την πρώτη διάταξη «οποιοδήποτε πρόσωπο ή οντότητα μπορεί να θέσει σε εφαρμογή μια Διαδικασία ΕΕΔ υποβάλλοντας Καταγγελία ενώπιον οποιουδήποτε Παρόχου, σύμφωνα με τους Διαδικαστικούς Κανονισμούς». Η δεύτερη διάταξη κάνει λόγο για αίτημα του «καταγγέλλοντος». Τέλος, η τρίτη ρύθμιση ορίζει ότι «καταγγέλων σημαίνει το Μέρος το οποίο θέτει σε εφαρμογή μια Καταγγελία όσον αφορά την εγγραφή ενός ονόματος τομέα .eu ή το οποίο αιτείται την αλλαγή γλώσσας κατά τη Διαδικασία ΕΕΔ». Με γνώμονα τα ανωτέρω γίνεται αντιληπτό πως οι Κανόνες ΕΕΔ δεν προβλίνουν σε περιορισμούς αντίστοιχους προς αυτούς που απαντώνται στους καν. 733/2002 και 874/2004, καθώς επιτρέπουν την κίνηση διαδικασίας ΕΕΔ αδιακρίτως σε οποιοδήποτε πρόσωπο ή οντότητα, χωρίς να μνημονεύεται κανενός είδους εθνικός, γεωγραφικός ή άλλος περιορισμός. Η επιλογή αυτή πηγάζει κατά την άποψη της Επιτροπής από το θεμελιώδες δικαίωμα δικαστικής προστασίας. Είναι άλλο το ζήτημα της ουσιαστικού δικαιού αξίωσης του καταγγέλλοντος, κατά το άρθρο 21 Καν. 874/2004. Το θέμα αυτό θα εξεταστεί σε ένα μεταγενέστερο στάδιο, και σε κάθε περίπτωση όχι στο πλαίσιο της παρούσας αντιδικίας, η οποία εξετάζει αποκλειστικά το αίτημα αλλαγής της γλώσσας διαδικασίας που θα ακολουθήσει.

3. Επί των αναγκαίων στοιχείων του δικογράφου του αιτήματος

Το άρθρο Α 3 των Κανόνων ΕΕΔ συνιστά την κρίσιμη διάταξη για να δοθεί απάντηση στο εδώ εξεταζόμενο ζήτημα. Το εδάφιο α' της ανωτέρω ρύθμισης προβλέπει ότι: «Η γλώσσα που θα χρησιμοποιείται κατά τη Διαδικασία ΕΕΔ πρέπει να είναι μια από τις επίσημες γλώσσες της ΕΕ. Εκτός σε περίπτωση αντίθετης συμφωνίας μεταξύ των Μερών, ή όπου καθορίζεται διαφορετικά στη Συμφωνία Εγγραφής, η γλώσσα που θα χρησιμοποιείται κατά τη Διαδικασία ΕΕΔ θα είναι η γλώσσα της Συμφωνίας Εγγραφής σχετικά με το όνομα τομέα για το οποίο υφίσταται η διαφορά. Σε περίπτωση που δεν υπάρχει συμφωνία μεταξύ των μερών, η Επιτροπή δύναται κατά την απόλυτη διακριτική της ευχέρεια, λαμβάνοντας υπόψη τις εξαιρετικές περιστάσεις της Διαδικασίας ΕΕΔ, να αποφασίσει ότι, όσον αφορά το έγγραφο αίτημα το οποίο καταχωρίστηκε από ένα Καταγγέλλοντα πριν από την έναρξη της Καταγγελίας, η γλώσσα που θα χρησιμοποιείται κατά τη Διαδικασία ΕΕΔ θα είναι διαφορετική από τη γλώσσα της Συμφωνίας Εγγραφής σχετικά με το όνομα τομέα για το οποίο υφίσταται η διαφορά». Στην παρούσα διαφορά εφαρμογή βρίσκει το γ' υποεδάφιο

της προαναφερόμενης διάταξης, καθώς τα μέρη δεν κατέληξαν σε συμφωνία ως προς τη γλώσσα διαδικασίας.

Οι Κανόνες ΕΕΔ στην ελληνική τους απόδοση χαρακτηρίζουν το ένδικο βοήθημα της § A 3 ως «αίτημα». Παρά το αδόκιμο της απόδοσης, το οποίο θα μπορούσε να αποφευχθεί με τη χρήση των όρων «αίτηση» ή «προσφυγή», έννοιες οι οποίες έχουν καθιερωθεί στην ελληνόγλωσση νομική πρακτική, η Επιτροπή δεν σκοπεύει να παρεκκλίνει από την ορολογία που επιλέχθηκε. Στο εδάφιο β' (1) της ανωτέρω διάταξης ορίζονται λεπτομερώς τα απαραίτητα στοιχεία που πρέπει να περιέχει το δικόγραφο του αιτήματος. Ειδικότερα, τέσσερα είναι τα αναγκαία στοιχεία του δικογράφου:

(i) Να καθορίζει τις πληροφορίες στο πλαίσιο των παραγράφων B1 (β)(2), (β)(3), (β) (5), (β)(6), και (β) (7) των Κανόνων ΕΕΔ,

(ii) Να καθορίζει την αιτούμενη αλλαγή της γλώσσας που θα χρησιμοποιείται κατά τη Διαδικασία ΕΕΔ,

(iii) Να καθορίζει τις εξαιρετικές περιστάσεις που δικαιολογούν μια τέτοια αλλαγή της γλώσσας που θα χρησιμοποιείται κατά τη Διαδικασία ΕΕΔ, και

(iv) Να ολοκληρώνει με τη δήλωση που προβλέπεται στην παράγραφο B1(β)(15) των Κανόνων ΕΕΔ.

(i) Αναφορικά με την πρώτη προϋπόθεση, η Επιτροπή διαπιστώνει από την ανάγνωση του δικογράφου ότι ο καταγγέλλων μνημονεύει όλα τα απαραίτητα στοιχεία που περιέχονται στα άρθρα B1 (β)(2), (β)(3), (β) (5), (β)(6), και (β) (7) των Κανόνων ΕΕΔ.

(ii) Ως προς τη δεύτερη προϋπόθεση, παρατηρείται έλλειψη ρητής μνείας της γλώσσας επιλογής του καταγγέλλοντος. Ο τελευταίος περιορίζεται το αίτημά του στην αλλαγή της γλώσσας καταχώρισης, χωρίς όμως να προσδιορίζει τη γλώσσα που θα επιθυμούσε να λάβει χώρα η διαδικασία ΕΕΔ. Κατά συνέπεια, εφαρμόζοντας την § A 3 (β) (1) (ii) θα μπορούσαμε να καταλήξουμε ήδη σε απόρριψη του αιτήματος για τυπικούς λόγους, εξαιτίας της παράλειψης του καταγγέλλοντος να ορίσει ρητά τη γλώσσα επιλογής του ως προς τη μελλοντική διαδικασία ΕΕΔ. Ωστόσο, η προσήλωση της παρούσας διαδικασίας στην τήρηση των τυπικών προαπαιτούμενων του δικογράφου δεν εξυπηρετεί κατά την άποψη της Επιτροπής τον απώτερο στόχο της, δηλαδή την ταχεία και επί της ουσίας επίλυση των διαφορών που ανακύπτουν. Η απόρριψη του αιτήματος για τον προαναφερόμενο λόγο είναι βέβαιο ότι θα οδηγούσε στην υποβολή νέου αιτήματος, αυτή τη φορά συμπληρωμένου με τη γλώσσα επιλογής του καταγγέλλοντος. Καθήκον της Επιτροπής συνιστά έτσι η αναζήτηση κάποιου στοιχείου από το φάκελο της δικογραφίας, με βάση το οποίο δύναται να εξαχθεί συμπέρασμα υπέρ της προτίμησης του καταγγέλλοντος ως προς κάποια από τις κοινοτικές γλώσσες. Κατά την εκτίμηση της Επιτροπής από τη μελέτη της δικογραφίας το στοιχείο αυτό υπάρχει. Ειδικότερα, η αρχική κατάθεση του αιτήματος στην αγγλική γλώσσα τουλάχιστον υποδηλώνει την πρόθεση του

καταγγέλλοντος για διεξαγωγή της διαδικασίας ΕΕΔ στην αγγλική γλώσσα. Με βάση τις ανωτέρω σκέψεις, σε συνδυασμό με την επίκληση της αρχής της οικονομίας της δίκης, η οποία απολαμβάνει της αναγνώρισης του συνόλου των εννόμων τάξεων της Κοινότητας, η Επιτροπή φρονεί ότι το αίτημα δεν πρέπει να απορριφθεί λόγω της παράλειψης του καταγγέλλοντος να προσδιορίσει τη γλώσσα επιλογής του κατά τη μελλοντική διαδικασία ΕΕΔ.

(iii) Ως προς την τρίτη προϋπόθεση, πρέπει να σημειωθούν τα ακόλουθα: Ο καταγγέλλων προβαίνει σε μια διαπιστωτική/συμπερασματική κρίση, χωρίς ωστόσο να εξειδικεύει και να αναλύει τη συλλογιστική διαδικασία που οδήγησε σε αυτήν. Ισχυρίζεται ειδικότερα πως όλα τα μέλη του καταλόγου που διατηρεί το ΔΔΤ, τα οποία έχουν δηλώσει την ελληνική ως γλώσσα εργασίας, «είναι μέρος της συζήτησης». Εξ αυτού του λόγου και μόνο ο καταγγέλλων καταλήγει στην αναγκαιότητα της αλλαγής της γλώσσας διαδικασίας.

Οι Κανόνες ΕΕΔ δεν προβαίνουν σε οιαδήποτε ποσοτική ή ποιοτική αναφορά ως προς την εξειδίκευση των «εξαιρετικών περιστάσεων» που πρέπει να συντρέχουν για την αποδοχή του αιτήματος αλλαγής της γλώσσας διαδικασίας. Κατά συνέπεια η έκθεση των λόγων εξαίρεσης κρίνεται ως επαρκής από πλευράς ελέγχου του παραδεκτού του δικογράφου.

(iv) Σύμφωνα με το άρθρο Β 10 Κανόνων ΕΕΔ, «εκτός όπου οι Κανόνες ΕΕΔ προβλέπουν διαφορετικά, σε περίπτωση που ένα Μέρος παραλείπει να συμμορφωθεί με οποιαδήποτε πρόνοια ή απαίτηση δυνάμει αυτών των Κανόνων ΕΕΔ, των Συμπληρωματικών Κανόνων ΕΕΔ ή με οποιοδήποτε αίτημα της Επιτροπής, τότε η Επιτροπή θα εξάγει από το γεγονός αυτό τέτοια συμπεράσματα ως θεωρεί πρέπον». Από τη διατύπωση της ανωτέρω διάταξης συνάγεται ότι ένα δικόγραφο αιτήματος αλλαγής της γλώσσας διαδικασίας, το οποίο δεν εναρμονίζεται με το προαπαιτούμενο του άρθρου Α3(β)(1)(iv) των Κανόνων ΕΕΔ σε συνδυασμό με το άρθρο Β1(β)(15), δεν περιέχει δηλαδή αυτολεξεί τη δήλωση που προβλέπεται στις ανωτέρω διατάξεις, δεν οδηγεί σε καμία περίπτωση σε απαράδεκτο του δικογράφου, καθώς πουθενά στο κείμενο των Κανόνων ΕΕΔ δεν περιέχεται σχετική κύρωση.

II. ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Μοναδικό ζήτημα που πρέπει να εξεταστεί από ουσιαστικής πλευράς είναι το αν και κατά πόσο συντρέχουν πράγματι οι «εξαιρετικές περιστάσεις» του άρθρου Α 3 (β) (1) (iii) των Κανόνων ΕΕΔ.

Ανεξάρτητα από το γεγονός ότι ο καταγγέλλων αναφέρεται γενικά και αόριστα σε κάποια «συζήτηση», χωρίς οιαδήποτε περαιτέρω διευκρίνιση ως προς το περιεχόμενό της, έλλειψη που από μόνη της θα μπορούσε και πάλι να έχει ως συνέπεια την απόρριψη του αιτήματος για τυπικούς λόγους, επιλογή που η Επιτροπή προτιμά ωστόσο να μην ακολουθήσει, για λόγους αναζήτησης της ουσιαστικής αλήθειας, δε χωρεί αμφιβολία ότι η «συζήτηση» στην οποία αναφέρεται δεν είναι άλλη από το αποκαλούμενο «κυπριακό ζήτημα». Αυτό όμως που δεν διαφαίνεται από το δικόγραφο, και δεν αποδεικνύεται από τον καταγγέλλοντα, είναι οι ειδικότεροι λόγοι για τους οποίους η διαδικασία εξέτασης της καταγγελίας δεν πρέπει να διεξαχθεί στην ελληνική γλώσσα. Ο καταγγέλλων δεν εξειδικεύει τους λόγους για τους οποίους η χρήση της ελληνικής γλώσσας ενδεχομένως θα του προκαλούσε βλάβη ή

αντίστροφα, πλεονέκτημα στην αντίδικη πλευρά. Αυτό που προκύπτει ή έστω υπονοείται από την ανάγνωση του αιτήματος, είναι ότι ένα ελληνόγλωσσο μέλος του ΔΔΤ δεν είναι σε θέση να κρίνει αμερόληπτα την καταγγελία του καταγγέλλοντος. Η σύνδεση όμως μιας συγκεκριμένης κατηγορίας μελών της Επιτροπής του ΔΔΤ, εξοπλισμένα με συγκεκριμένα ποιοτικά χαρακτηριστικά [ομιλούντες την ελληνική γλώσσα], με μια διαφορά που άπτεται του δημοσίου διεθνούς δικαίου, και με αίτημα την αλλαγή γλώσσας της διαδικασίας, έχει ως αποτέλεσμα τη μεταβολή της διαδικασίας από αίτημα για αλλαγή γλώσσας σε αίτηση εξαίρεσης μέλους της Επιτροπής, η εξέταση της οποίας δεν αποτελεί αντικείμενο της παρούσας διαδικασίας. Παράλληλα, παραγνωρίζει το δεδομένο, ότι το αντικείμενο της διαδικασίας επί της καταγγελίας οριοθετείται μέσα στο αυστηρό πεδίο εφαρμογής που χαράσσουν οι καν. 733/2002, 874/2004 και οι Κανόνες ΕΕΔ, νομοθετήματα που καμία σχέση δεν έχουν με την επίλυση ενός εξαιρετικά πολυσύνθετου και παντελώς διαφορετικής νομικής φύσης ζητήματος, το οποίο υπαινίσσεται ο καταγγέλλων.

Ακόμη, δεν πρέπει να διαφεύγει της προσοχής μας, ότι η απόφαση επί της καταγγελίας δεν αποστερεί από τον καταγγέλλοντα του δικαιώματος να στραφεί κατά του Μητρώου για το ίδιο ζήτημα, σύμφωνα με το άρθρο Β 1 (η) Κανόνων ΕΕΔ, όπου η γλώσσα της διαδικασίας είναι υποχρεωτικά η αγγλική.

Απόφαση

Για όλους τους προαναφερόμενους λόγους, η Επιτροπή διατάζει, σύμφωνα με τις Παραγράφους Α3 (β) (6) των Κανόνων, την απόσυρση του Αιτήματος ως μη αποδεκτού.

Μέλος της Επιτροπής: Απόστολος 'Ανθιμος

Ημερομηνία: 14.7.2006

Παράρτημα 1ο: Summary in English

The Complainant is the Presidency of the Turkish Republic of Northern Cyprus. He has filed a request of a change of the language of the ADR Proceeding according to Article A 3 of the ADR Rules. The Respondent is the Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Cyprus. He has registered a number of domain names listed above under the .eu Registry, using as a Registrar a Greek Internet and Telecommunications Company. The language of the registration agreement was Greek. The request of the Complainant is based on the following grounds: *All the panellists that can speak Greek are part to the discussion in the dispute. Therefore it is inappropriate to carry on the arbitration in Greek.* The Respondent has submitted a response, asking for the request to be dismissed on the following grounds: Firstly, because the Complainant is not a recognized state or legal entity according to EC- and Cyprus law. Therefore and as a consequence of the above, he has no standing to sue, according to Art. 4 Para. 2 b Reg. 733/2002 and 21 Para 1 Reg. 874/2004. Secondly, because the request does not fulfil the requirements stipulated under

Art. A 3 (b)(1) (ii) and (iv) of the ADR Rules. Thirdly, because the Complainant failed to prove the exceptional circumstances required pursuant to Art. A 3 (b)(1) (iii) of the ADR Rules. Finally, because the request as stated equals to a request to challenge the panelist according to Art. B 5 (c). Based on the above the Respondent requests, a) the dismissal of the complaint, b) the termination of the complaint proceedings, and c) the dismissal of the request to change the language of the ADR Proceeding.

It was held, that Art. 4 Para. 2 b Reg. 733/2002 and 21 Para 1 Reg. 874/2004 deal with registration procedures and complaint proceedings, therefore they fall outside the scope of the present dispute, which is confined to the issue of accepting or rejecting the request for changing the language of the complaint. Besides this, the wording of the ADR Rules leads to a different approach. In particular, pursuant to Art. B 1 (a), A 3 (a) and A 1 of the ADR Rules the Complainant [which covers both the Party initiating a Complaint or requesting to change the language of the ADR Proceeding] may be any person or entity, without any restrictions of a national or geographical character. With regard to the procedural requirements listed in Art. A 3 (b)(1) (ii) and (iv), it was held that the failure of the applicant to specify the requested change of the language may be healed through any indications available from the file. The Complainant filed originally the request in English. The Greek version of his request followed some days later. It is the opinion of this Panel, that this sequence shows a certain preference of the Complainant to the English language, which is assumingly the desired language of the ADR Proceeding. As far as the deficiencies of the statement under Art. B1 (b)(15) of the ADR Rules are concerned, the Panel refers to Art. B 10 (b) of the ADR Rules, which does not lead to a formal dismissal of the request, should the complainant fail to comply with any provision or requirement under the ADR Rules.

Concerning the facts of the case, it was held that the complainant's substantiation of the exceptional circumstances was extremely poor and clearly lacked of conclusive evidence. It was the duty of the complainant, who bears the onus of proving his case, to demonstrate, why the Cyprus issue [which is implied by the Complainant] would have caused such a repercussion on the specific case, which would have justified a change of the language of the future complaint proceedings. Apart from the above, it must be underlined that the issue at stake is to be resolved exclusively according to the EC-legislation connected to the matter, i.e. Reg. 733/2002, Reg. 874/2004, the ADR-Rules and Supplemental Rules, and the respective by laws as well. Neither this nor the future panel, which will deal with the complaint, are entitled to tackle with the Cyprus issue. On the contrary, they are obliged to follow the specific rules stated above and deliver a judgment based on the specific conditions stipulated thereby. The Panel estimates that this request bears many similarities to a request for challenging the Panel. However, it goes beyond the powers of this Panel to hear such a request, since the procedure followed is a quite different one, namely the request for the change of a language according to Art. A 3 of the ADR Rules.

For all the foregoing reasons, the Panel orders the dismissal of the request.